

کُفر

انسان فطرتاً موجودی حق گر است و پذیرش حق و عمل به آن را خوب می داند. اما برخی از انسان ها به دلایل مختلفی حق را انکار می کنند و در مقابل آن موضع می گیرند. انکار حق در جات مختلفی دارد. گاهی انسان حقایق بسیار روشن را منکر می شود. آیا تاکنون با چنین افرادی برخورد کرده اید؟ آیا تاکنون چنین حالتی را در خودتان تجربه کرده اید؟ آیا درباره علل پیدایش چنین حالاتی اندیشیده اید؟

شناخت واژه

کُفر به معنای پوشاندن است. از این رو هر چند قرآن کریم برای پوشاندن گناهان بندگان توسط خداوند از این ریشه استفاده کرده (نُكَفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ - نساء ۳۱) و یا کشاورزان را که دانه‌ی گیاه را در دل خاک پنهان می کنند، کفار نامیده است (كَمَثِلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَاثُهُ، حديد ۲۰)، ولی در قرآن کریم، این واژه بیشتر درباره انکار خداوند، آیات او، پیامبران و شرایع الهی و عدم ایمان به آخرت به کار رفته است. کفر گاهی نیز به معنای انکار و ناسپاسی نعمت است که در این صورت به آن کُفران گفته می شود.

این ریشه، مصادرهای زیادی مانند «کُفَرُ، کُفَّرُ، کُفُورُ، کُفْرانُ» دارد. در قرآن کریم معمولاً «کُفَرُ» در برابر ایمان و «کُفْرانُ» در برابر شکر به کار رفته است.

کاربرد در قرآن

برای آشنایی بیشتر با کاربردهای مختلف این واژه در قرآن، جدول زیر را کامل کنید.

معنای واژه	مشخصات صرفی واژه	عبارت قرآنی	واژه	نمره
		أَكَفَرُتِ بِالَّذِي حَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ <small>۲۷ کهف</small>	کَفَرَتْ	۱
		أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ أَيَاتِ اللَّهِ يُكَفِّرُونَ <small>۱۴۰ نساء</small>	يُكَفِّرُونَ	۲
		لَا كُفَرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ <small>۱۲ مائدہ</small>	لَا كُفَرَنَّ	۳
		إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ <small>۳ زمر</small>	کَفَّار	۴
		فَآبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا <small>۸۹ اسراء</small>	کُفُور	۵
		أَوْ كَفَارَةً طَعَامٌ مَسَاكِينٌ <small>۹۵ مائدہ</small>	کَفَارَة	۶

۱- لَا كُفَرَنَّ = لَ + أُكَفَرَ + نَ : «لَ» در اول و «نَ» در آخر فعل مضارع برای تأکید بر معناست

قرائت و ترجمه

۱- يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

نحل ۸۳

۲- وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورٌ هُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيمَانِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

حديد ۱۹

۳- وَمَا نُرِسِّلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
وَاتَّخَذُوا إِيمَانِي وَمَا أُنْذِرُوا هُرْزًا

كهف ۵۶

۱- تا ازمیان بردارند

٤— وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 قالوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَفْيَنَا ^١ عَلَيْهِ أَبَاءُنَا
 أَوْ لَوْ ^٢ كَانَ أَبَاوْهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَ لَا يَهْتَدُونَ
 وهرچند که پدرانشان چیزی نمی فهمیدند و هدایت نشده بودند!

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ ^٣ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَ نِداءً
 صُمُّ بُكُّمْ عُمُّى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

بقره ١٧١ و ١٧٠

٥— ... وَرَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
 الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوْجًا ^٤
 أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

ابراهیم ٢ و ٣

- ۱— یافتیم
 ۲— آلوو: أ + و + لَوْ (و + أ + لَوْ) : و آیا اگر، آیا هرچند؛ در زبان عربی همیشه آدات استفهمام (مانند آ در این جا) در
 اول کلام می آید
 ۳— بانگ می زند
 ۴— یبغونها عوچا : در آن (دین) به دنبال کری و اشکال می گردند، آن را بد جلوه می دهند

٦— وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءاِيَاتِي تُشْلِي ۖ عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرُتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ

٣١ جانیہ

٧— يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءاِيَاتِي
وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا
قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا
وَغَرَّنَاهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَ شَهَدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

١٣٠ انعام

١— أَفَلَمْ تَكُنْ... تُشْلِي : پس آیا خوانده نمی شد

تمرینات

تمرین اول — با دقت در آیات درس، علل پیدایش کفر را برشمارید.

تمرین دوم — با مراجعه به آیات این درس و درس قبل، دو آیه را مشخص کنید که به وضوح بیانگر دو معنای مختلف ریشه‌ی «کفر» است؟

تمرین سوم — با توجه به این عبارات قرآنی، کلماتی را که از ریشه‌ی «کفر» است، معنا کنید.

۱— كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ أَكُفِّرْ

٢- وَ مَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ^١

٣- إِنَّ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

٤- أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرُ الْفَجَرُ

٥- إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَانِ كَفُورٍ

٦- فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ

١- لَنْ يُكْفَرُوهُ : هرگز نسبت به آن (عمل خیر) مورد ناسپاسی قرار نمی گیرند

حکمت

حضرت امیر المؤمنین علی علیہ السلام :

هُمُ الْكَافِرُ لِدُنْيَاهُ

وَسَعَيْهُ لِعاجِلَتِهِ

وَغَایَتُهُ شَهَوَتُهُ

غرج ٢١٣ ح

۱- هُم : تلاش و کوشش